

ÇOCUK HAKLARI ÖĞRETİMİNDE OYUN YÖNTEMİNİN BAŞARIYA, KALICILIĞA VE TUTUMA ETKİSİ *

*Fatma TORUN***

*Hacı DURAN****

Öz

Bu çalışmanın amacı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretiminin, öğrencilerin akademik başarılarına, öğrenilenlerin kalıcılığına ve çocuk haklarına ilişkin tutumlarına etkisini belirlemektir. Araştırma 27'si deney, 29'u kontrol grubu olmak üzere toplam 56 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırmada ön test-son test kontrol gruplu deneme modeli kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin akademik bilgilerini ölçmek için araştırmacı tarafından başarı testi hazırlanmıştır. Öğrencilerin çocuk haklarına yönelik tutumlarındaki değişimi belirlemek için Kepenekçi (2006) tarafından geliştirilen "Çocuk Hakları Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın nitel verilerini elde etmek için deney grubu öğrencilerine oynatılan her oyundan sonra günlük yazdırılmıştır. Elde edilen nicel veriler SPSS programı kullanılarak bağımlı ve bağımsız gruplar t-testi ile analiz edilmiştir. Nitel veriler ise içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırmada elde edilen istatistiksel sonuçlar, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin denel işlem öncesi akademik başarıları ve çocuk haklarına yönelik tutumları arasında anlamlı bir fark bulunmadığını ortaya çıkarmıştır. Denel işlem sonrası ise deney grubu ile kontrol grubu öğrencilerinin akademik başarıları ve çocuk haklarına yönelik tutumları arasında deney grubu lehine anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Ancak, denel işlemden 30 gün sonra yapılan kalıcılık testinde her iki grubun son test ile kalıcılık testleri arasında anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: *Oyun yöntemi, çocuk hakları, Sosyal Bilgiler, başarı, tutum.*

* Bu makale yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

** Arş. Gör., Adiyaman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, ftorun@adiyaman.edu.tr

***Prof. Dr., Adiyaman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, hduran@adiyaman.edu.tr

EFFECT OF GAME METHOD ON SUCCESS, PERMANENCE AND ATTITUDE IN CHILDREN'S RIGHTS EDUCATION

Abstract

The aim of this study is to determine the effect of children's rights education supported by games on academic success of students, permanence of the knowledge learned and their attitudes related to children's rights. The study was conducted with the participation of a total of 56 students. 27 of these students were in the experimental group while 29 of them were in the control group. Pre-test post-test control group pilot model was used in the research. The researcher prepared an achievement test as a data collection tool in order to measure academic knowledge of students. "Children's Right Attitude Scale" developed by Kepenekçi (2006) was used to determine attitudes of students towards children's rights. A diary was written after each play performed by students in the experimental group in order to obtain qualitative data for the research. Quantitative data obtained were analyzed by t-test according to dependent and independent groups by using SPSS program. Qualitative data were analyzed by content analysis. Statistical results obtained as a result of the research determined that there was not a meaningful difference between the academic success of experimental group students and control group students before pre-test application and their attitudes towards children's rights. After the post-test application, it was seen that there is a meaningful difference in favour of experimental group between the academic success and attitudes towards children's rights of the test group and the control group. However, in permanence test performed 30 days after the post-test application, no meaningful difference was observed between post-test and permanence test of both groups.

Keywords: Game method, children's rights, Social Studies, success, attitude

1. GİRİŞ

Günümüzde eğitim alanında pek çok problem yaşanmaktadır. Bu problemlerden biri de öğrencilerin derse karşı dikkat ve motivasyonlarının yeterli düzeyde olmaması ve bu eksiklikten kaynaklanan öğrenci başarısızlığıdır. *Motivasyon, öğrenen birinin bir davranış değişimi sırasında kullandığı enerji olarak düşünülebilir* (Özevin, 2006: 3). Eğitim ortamında bu enerjinin ortaya çıkmasını sağlamak için değişik uyarıcıların kullanılması gerekmektedir. İlgi çekici materyaller, değişik yöntem ve stratejiler, jest ve mimikler öğretmenin derste kullanabileceği uyarıcılardan sadece birkaçıdır.

Motivasyon, aynı zamanda bireylerin öğrendikleri konuya karşı dikkat düzeylerini de etkileyen önemli bir etkidir. Motivasyonu düşük olan öğrenci öğrenmeye hazır değildir. Öğrenci, öğrenme ortamına yeterince odaklanamaz ve öğretilen konuyu anlamakta sıkıntı çeker. Motivasyonu yüksek olan öğrenciler de bazen dikkat problemi yaşayabilirler. Çünkü eğitim ve öğretim sırasında her bireyin belli bir dikkat düzeyi vardır. Ancak her gün tekrarlanan eğitim ve öğretim sırasında öğrencilerin bu dikkat düzeyleri normalin altına düşmektedir. Koçer (2006) dikkat eksikliği yaşayan öğrencilerin bu probleminin ilköğretim 3-4. sınıfa kadar çok fark edilmediğini beşinci sınıftan itibaren konuların zorlaşmasıyla birlikte bu sorunun daha fazla gözlemlendiğini belirtmiştir.

Bu problemi çözmek için özellikle ilköğretimde görev yapan öğretmenlere, öğrencilerin derse karşı dikkat ve motivasyonlarını artırma konusunda büyük görev düşmektedir. Öğretim işiyle uğraşanlar, bireylerin gelişim özelliklerini dikkate alarak uygun dikkat stratejilerini seçmeli ve uygulamalıdır (Öztürk, 1999). Eğitimde istenen başarının sağlanması için öğretmenler, öğrencilerin derse aktif katılımını sağlayacak, onların motivasyon ve dikkatlerini artıracak,

dersi daha eğlenceli hale getirerek öğrencilerin her gün okula isteyerek ve neşeli bir şekilde gelmelerini sağlayacak yeni yöntemler kullanabilirler.

Öğrencilerin motivasyon ve dikkat düzeylerinin yükseltilmesinin amaçlarından biri öğrenci başarısının artırılması ve öğrenilen bilgilerin kalıcılığının sağlanmasıdır. Çünkü öğrencinin isteyerek içinde yer aldığı ve yaptığı işlerde kalıcı öğrenme elde edilebilir. Öğrencinin bizzat katılımının sağlanarak yapıldığı öğrenme ortamlarında öğrencilerin daha başarılı oldukları, öğrendiklerini daha fazla hatırlarında tuttukları ve derse karşı motivasyon ve tutumlarında olumlu gelişmeler olduğu yapılan araştırmalarla belirlenmiştir (Nakiboğlu, 2001: 133; Duatepe 2004: 279; Engin vd. 2004: 109; Altunay, 2004: 145; Yurt, 2007: 156; Dikbaş ve Hasırcı, 2008: 69; Kara vd., 2008: 551; Biriktir, 2008: 67).

Eğitimde başarının artırılması için öğrencilerin tüm duyularıyla derse katılmalarını sağlamak gerekmektedir. Bir öğrenci ne kadar çok duyu organı ile öğrenme-öğretme sürecine katılırsa öğrenmeler o kadar etkili ve kalıcı olabilir. Bu nedenle kalıcı öğrenmeler, daha çok yaparak, yaşayarak gerçekleşir. Bir Kızılderili atasözü “Anlatırsan, unutabilirim; gösterirsen, anımsayabilirim; beni işin içine katarsan asla unutmam, öğrenirim” der.

Zaman sabit tutulmak üzere insanlar, okuduklarının % 10’unu, duyduklarının % 20’sini, gördüklerinin % 30’unu, hem görüp hem duyduklarının % 50’sini, söylediklerinin % 70’ini, yapıp söylediklerinin ise % 90’ını hatırlarında tutmaktadır (İzci, 2006: 170). Bu tespitlere göre öğrencilerin derslerinde daha başarılı olmaları ve kalıcı öğrenmenin sağlanabilmesi için öğrencilerin derslere daha fazla katılımlarının sağlanması gerekmektedir.

Eğitimde öğrencinin ön plana çıkması ve özellikle öğrenci merkezli eğitim anlayışının yaygınlaşması ile birlikte öğrenciye verilen değer artmış ve öğrencinin aktif katılımını sağlayacak yöntemler benimsenmeye başlanmıştır.

Günümüzde öğretmenlerin derslerde kullanabilecekleri pek çok aktif öğretim yöntemi bulunmaktadır. Çocukların gerek fiziksel gerekse ruhsal gelişimlerine önemli katkısı olan oyun, son yıllarda eğitim ve öğretimde kullanılan bir aktif öğretim yöntemi olarak dikkat çekmektedir.

Oyun, uzun yıllar çocukların fazla enerjilerini harcadıkları, yaramazlık yapmalarını engelleyen ve taklit yapma ihtiyacını gideren bir yol olarak düşünülürken günümüzde birçok uzman tarafından bir "öğrenme sanatı" olarak değerlendirilmektedir (Biriktir, 2008: 56).

Çocuk gelişimi konusunda pek çok araştırması bulunan Piaget'e göre oyun, çocuğun çevreye uyumudur. Çocuk oyun oynarken kendi seçtiği ya da seçildiği grubun kurallarına uymak zorundadır (Altunay, 2004: 18). Bu da çocuğun yaptığı işe daha fazla dikkat etmesini ve motive olmasını sağlamaktadır.

Oyun, temel eğitim araçlarından biridir. Temel eğitimde amaç, öğrencilerin deneyimleri sayesinde öğrenmesini sağlamaktır (Akandere, 2006: 21). 2005 yılında hazırlanan yeni ilköğretim programı öğrenci merkezli yaklaşımları benimsemiş ve öğrencinin öğrenmeyi öğrenmesi felsefesi üzerine yapılandırılmıştır. Geleneksel yöntemlerde bilgi, aktarılan ve alınan bir olgu iken, yapılandırmacı yaklaşıma göre hazırlanmış yeni programda bilgi, oluşturulan ve her bireyin kendine göre yapılandığı bir olgu haline gelmiştir. Birey kendi tecrübeleri sayesinde edindiği bilgileri daha iyi yapılandırabilir, başkaları tarafından transfer edilen bilgileri değil. Ayrıca çocuk oyun oynarken daha fazla kendi olur, öğreticiye karşı olan tedirginliği ortadan kalkar ve kendini daha rahat hisseder. Kendini öğrenme ortamında daha rahat hisseden çocuk, derse karşı daha fazla motive olur ve anlatılan konulara karşı dikkat düzeyi artar. Öğrencinin davranışlarındaki bu değişiklikler akademik başarısına ve derse karşı olan tutumuna olumlu manada yansiyabilir.

Oyun, çocuğun hayatının bir parçası ve onun için vazgeçilmez bir etkinlik olarak ele alınmalıdır. Birleşmiş Milletler Tarafından kabul edilen Çocuk Hakları Sözleşmesinde de oyun oynamak, çocukların sahip oldukları sosyal haklardan biri olarak ifade edilmiştir (Çocuk Hakları Sözleşmesi Madde 31/1). 191 ülkenin altına imza atmış olduğu bu sözleşmede çocuklara oyun oynama hakkının yanında daha birçok hak verilmiştir. Özgüveni yüksek, hak ve sorumluluklarını bilen ve başarılı bir nesil yetiştirmek için çocuklara haklarını öğretmek gerekmektedir. Hak kavramı soyut bir anlam taşıdığından çocukların bu hakları algılamaları kolay olmayabilir.

Özellikle bu noktada öğretmenlere büyük iş düşmektedir. Öğretmenler öğrencilerin ilgisini çekecek yöntem ve teknikleri kullanarak bu konu hakkında eğitim verebilirler. Oyun yöntemi, özellikle ilköğretim öğrencilerinin ilgisini çekecek ve derse aktif katılımlarını sağlayacak yöntemlerden biridir. Oyun sayesinde çocuklar, hem resmi makamlarca kendilerine verilen yasal hakkı kullanabilirler hem de oyun oynarken edindikleri tecrübeler sayesinde etkili bir öğrenme gerçekleştirebilirler. Etkili öğrenmenin yanında tutum üzerinde de olumlu etkisi olan oyun yönteminin eğitim ve öğretim sürecinde kullanılması bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bu çalışmanın temel amacı, çocuk haklarının öğretiminde oyun yönteminin beşinci sınıf öğrencilerinin akademik başarılarına, öğrenilen konuların kalıcılığına ve öğrencilerin çocuk haklarına yönelik tutumlarına etkisini araştırmaktır. Bu amaçla seçilen oyunların deney grubu öğrencilerine oynatılması sağlanmıştır.

2. YÖNTEM

Araştırmada nicel ve nitel yöntem birlikte kullanılmıştır. Oyun yönteminin öğrencilerin akademik başarılarına ve tutumlarına etkisini belirlemek amacıyla

başarı testi ve tutum ölçeği kullanılmış, nitel verileri elde etmek için öğrencilere günlük yazdırılmıştır.

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmacı yapacağı araştırmanın amacını belirledikten sonra amacına uygun çalışma modelini belirler. Bu araştırmanın amacı oyunla desteklenmiş öğretimin başarıya, kalıcılığa ve tutuma etkisini belirlemek olduğu için araştırmanın doğasına uygun olan deneysel araştırma yöntemlerinden yarı deneysel desenin (quasi-experimental design) ön test- son test kontrol gruplu deneme modeli kullanılmıştır. Araştırmada yansız olarak belirlenmiş deney grubu ve kontrol grubu kullanılmıştır. Deneysel işlem öncesinde her iki gruba da “Haklarımı Öğreniyorum” ünitesinde yer alan konular ile ilgili ön bilgilerini belirlemek için öntest uygulanmıştır. Deney grubunda “oyunla desteklenmiş öğretim”; kontrol grubunda ise “yapılandırmacı öğretim” yaklaşımına göre hazırlanmış mevcut öğretim uygulanmıştır. Deneysel işlem sonrasında her iki gruba da son test uygulanmıştır. Son test uygulamasından 30 gün sonra ise, gruplara kalıcılık testi uygulanarak, deneysel işlemin öğrenilenlerin hatırlanması üzerinde etkililiğini ölçmek için gerekli veriler elde edilmiştir. Ayrıca deneysel işlem öncesinde deney ve kontrol grubunun çocuk haklarına ilişkin ön tutumlarını belirlemek için “Çocuk Hakları Tutum Ölçeği” uygulanmış, oyunla desteklenmiş öğretimin ve diğer yöntemin grupların son tutumları üzerinde etkisini belirlemek için deneysel işlem sonrası aynı ölçek son tutum ölçeği olarak uygulanmıştır.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu Adıyaman ili merkez ilçede bulunan 50. Yıl İlköğretim Okulu’nda 2010-2011 eğitim-öğretim yılında öğrenim görmekte olan 5-A sınıfından 29 ve 5-B sınıfından 27 olmak üzere toplam 56 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırmacı çalışma grubunu belirlemeden önce 50. Yıl İlköğretim Okulu'ndaki mevcut üç sınıfın (5-A, 5-B ve 5-C) derslerine öğretmenlerin ders anlatım yöntemlerini izlemek için girmiş ve öğretmenlerin birbirine benzer biçimde ders işlediklerini gözlemiştir. Daha sonra üç sınıfa ön test uygulanmış, ön test sonucunda hesaplanan ortalama puanlara göre 5A ve 5 B sınıflarının birbirine denk olduğu görülmüştür. 5-C sınıfının ortalaması diğer iki sınıftan farklı olduğu için değerlendirmeye alınmamıştır.

Tablo 1. Deney ve Kontrol Gruplarında Öntest Puanlarına İlişkin t-testi Sonuçları

Grup	N	X	ss	sd	t	p
Deney	27	12,29	3,37	54	,279	,782
Kontrol	29	12,55	3,48			

($p>0.05$)

Deney ve kontrol gruplarının ön testten aldıkları puanların anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan bağımsız gruplar t-testi sonuçları, Tablo 1'de gösterilmiştir. Tablo 1'deki verilere göre, deney ve kontrol gruplarının ön test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu bulgu, araştırma başlangıcında, deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin benzer bilişsel giriş özelliklerine sahip oldukları şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca öğrencilerin ön tutumları arasında anlamlı fark olup olmadığını belirlemek için grupların ön tutum puanları da incelenmiştir.

Tablo 2. Deney ve Kontrol Grubunun Ön tutum Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Gruplar	N	X	ss	sd	t	P
Deney	27	60,37	4,40	54	,887	,379

Kontrol	29	61,31	3,50			
----------------	----	-------	------	--	--	--

($p>0.05$)

Tablo 2'deki verilere göre, deney ve kontrol gruplarının ön tutum puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu bulgu, araştırma başlangıcında, deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin benzer tutum özelliklerine sahip oldukları şeklinde yorumlanabilir.

Ayrıca bu üç sınıfın 2010 yılına ait karne notu ortalamaları da incelenmiş ve 5-A ve 5-B sınıflarının ortalamalarının daha yakın olduğu belirlenmiştir. 5-A ve 5-B sınıflarının bir önceki yıla ait not ortalamaları aşağıdaki Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3. Araştırmaya Katılan Deneklerin 2010 Yılına Ait Not Ortalamaları

Gruplar	Sınıflar	Not Ort.
Deney	5-B	74,16
Kontrol	5-A	75,80

Deney ve kontrol grubu belirlenirken, sınıf mevcudu ile grupların araştırmada ele alınan kazanımlara ilişkin hazır bulunuşluk düzeyi de dikkate alınmıştır. Araştırma kapsamına alınan 5-A ve 5-B sınıfları arasında deney ve kontrol grubunu belirlemek için kura çekilmiştir. Çekilen kura sonucu 5-B sınıfı deney grubu, 5-A sınıfı kontrol grubu olarak alınmıştır. Deney grubu olarak seçilen 5-B sınıfının mevcudu 13'ü kız, 14'ü erkek olmak üzere toplam 27 kişiden; kontrol grubu olarak seçilen 5-A sınıfının mevcudu 17'si kız, 12'si erkek olmak üzere toplam 29 kişiden oluşmaktadır.

Tablo 4. Araştırmaya Katılan Deneklerin Dağılımı

Gruplar	Kız	Erkek	Toplam
Deney	13	14	27

Kontrol	17	12	29
----------------	----	----	----

2.3. Veri Toplama Araçlarının Geliştirilmesi

Araştırma denencelerinin sınanması için gerekli olan veriler; araştırmacı tarafından geliştirilen dört seçenekli çoktan seçmeli “Sosyal bilgiler Dersi Başarı Testi”, Kepenekçi (2006) tarafından geliştirilen “Çocuk Hakları Tutum Ölçeği” ve öğrencilere yazdırılan günlükler ile elde edilmiştir. Hazırlanan başarı testi, ön test, son test ve kalıcılık testi şeklinde, deneysel işlemin başında, sonunda ve uygulamadan 30 gün sonra olmak üzere, öğrencilere üç kez uygulanmıştır. Geliştirilen başarı testi ile aşağıdaki kazanımların öğrenciler tarafından ne derece davranışa dönüştürüldüğünün ölçülmesi hedeflenmektedir:

- Bulunduğu çeşitli grup ve kurumlar içinde yerini belirler.
- İçinde bulunduğu grup ile gruplara ait rolleri ilişkilendirir.
- Katıldığı gruplarda aldığı roller ile rollerin gerektirdiği hak ve sorumlulukları ilişkilendirir.
- Çocuk olarak haklarını fark eder.

Testin geçerliliğini ve güvenilirliğini belirlemek amacıyla ön deneme yapılmış, ön deneme sonucu madde güçlük indisi ve madde ayırıcılık gücü derecelerine göre testten 11 madde atılmış, bazı maddeler düzeltilerek, bazı maddeler ise değiştirilmeden teste alınmıştır. Ölçme aracının Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı (α) ,747 olarak bulunmuştur. Bu değer aracın güvenilir olduğunu göstermektedir.

İlköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin çocuk haklarına ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla daha önce Kepenekçi (2006) tarafından geliştirilen “Çocuk Haklarına İlişkin Tutum Ölçeği” (ÇHTÖ) kullanılmıştır. Kepenekçi ölçeğin

geçerliliğine ve güvenilirliğine ilişkin yaptığı çalışma sonucunda, ölçeğin tek faktörlü olduğunu, ölçekteki maddelerin madde toplam korelasyon katsayılarının .32 ile .61 arasında değiştiğini, Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısının .85, yarı test güvenilirlik katsayısının ise .77 olarak belirlendiğini ifade etmiştir. Araştırmada kullanılan ölçeğin yapılan son güvenilirlik katsayısı ise .759 olarak belirlenmiştir.

Araştırmada öğrencilerin özellikle tutumlarını belirlemek için kullanılan tutum ölçeğinin yanında nitel verileri toplamak için doküman incelemesi yöntemi kullanılarak öğrenci günlükleri kullanılmıştır. Araştırmacı her kazanım için deney grubuna bir oyun oynatmıştır. Araştırmacı öğrencilerden oynanan her oyunla ilgili günlük yazmalarını istemiştir.

2.4. Verilerin Çözülmesi

Araştırmada elde edilen nicel verilerin istatistiksel analizi için SPSS paket programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan deney grubundaki ve kontrol grubundaki öğrencilerin her birine ait ön test, son test, kalıcılık testi, ön tutum ve son tutum puan ortalamaları kullanılarak gerekli veriler oluşturulmuş ve bu verilerin istatistiksel analizleri yapılmıştır. Gruplar arası yapılan analizlerde bağımsız gruplar t-testi, gruplar içi yapılan analizlerde ise bağımlı gruplar t-testi yapılmıştır.

Araştırmanın bağımlı değişkeni, deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerin başarı ve tutum puanlarıdır. Bağımsız değişkenler ise, grup ve test değişkenleridir. Araştırmada, bir bağımlı değişken üzerinde etkisi araştırılan iki alt kategorili bağımsız değişkenlerin istatistiksel analizlerinde t-testi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarının yorumlanmasında ise aritmetik ortalama değerleri dikkate alınmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde $\alpha=0.5$ anlamlılık

düzeyi göz önünde bulundurulmuştur. Nitel veri olarak öğrencilerden toplanan günlükler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

2.5. Çalışmada Kullanılan Oyunlar

İlköğretim beşinci sınıf sosyal bilgiler öğretim programı incelendiğinde, çocuk haklarına ilişkin kazanımların programın birinci ünitesi olan “Haklarımı öğreniyorum” ünitesinde yer aldığı görülmektedir. Bu üniteye konu ile ilgili toplam dört kazanım yer almaktadır. Bu kazanımları öğrencilere kazandırabilmek için kontrol grubunda öğretmen kılavuz kitabında yapılandırmacı yaklaşıma göre hazırlanmış olan etkinlikler uygulanmıştır. Deney grubundaki öğrencilere kazanımları verebilmek için programda yer alan her kazanım için bir oyun tasarlanmıştır. Ders normal sürecinde işlendikten sonra öğrencilere bu oyunlar oynattırılmıştır.

3. BULGULAR

Bu bölümde, araştırmanın alt problemlerine göre toplanmış olan verilerin analizleri sonucunda elde edilen bulgular sunulmuştur.

3.1 Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ilk alt problemi “Deney ve kontrol grubunun son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark var mıdır?” şeklindedir.

Bu alt problemde, deney ve kontrol gruplarının son test puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. Deney ve kontrol gruplarının son test puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla uygulanan bağımsız gruplar t-testi sonuçları Tablo 5’te verilmiştir.

Tablo 5. Deney ve Kontrol Gruplarının Son test Puanlarının Farklılığına İlişkin t-testi Sonuçları

Grup	N	X	ss	sd	t	p
Deney	27	15,55	2,57	54	- 3,54	,001*
Kontrol	29	12,75	3,25			

*($p < 0.05$)

Tablo 5'e göre deney grubunun son test puan ortalaması 15,55, kontrol grubunun son test puan ortalaması ise 12,75 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlara göre deney ve kontrol grubunun son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için bağımsız gruplar t-testi yapılmıştır. Deney ve kontrol gruplarının son test puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur [$t(54) = -3,54$ $p < 0.05$]. Test sonuçlarına bakıldığında deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere göre daha başarılı oldukları görülmektedir. Bu sonuca göre araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, öğrencilerin akademik başarılarında etkili olmuştur.

3.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi iki seçenek şeklinde belirlendiğinden bulgular iki seçenek şeklinde düzenlenmiştir.

Alt Problem 2-a: Deney grubunun ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Bu alt probleme ilişkin bulguları elde etmek için deney grubunun ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığına t-testi ile bakılmıştır. Deney grubuna ilişkin betimsel istatistikler ve t-testi sonuçları aşağıda Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Deney Grubunun Ön test ve Son test Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Deney Grubu	N	X	ss	sd	t	p
Ön test	27	12,29	3,37	26	5,971	,000*
Son test	27	15,55	2,57			

*($p < 0.05$)

Tablo 6'ya göre deney grubunun ön test puan ortalaması 12,29, son test puan ortalaması ise 15,55 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlara göre deney grubunun ön test-son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark olup olmadığını test etmek için bağımlı gruplar t-testi yapılmıştır. Test sonuçlarına bakıldığında deney grubunun ön test-son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir [$t(26)=5,971$, $p < 0.05$]. Deney grubunun ön test puan ortalaması ile son test puan ortalaması arasındaki sayısal fark, deney grubunda uygulanan oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretiminin öğrencilerin öğrenmesinde etkili sonuçlar verdiği anlamına gelmektedir.

Alt Problem 2-b: Kontrol grubunun ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Bu alt probleme ilişkin bulguları elde etmek için kontrol grubunun ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığına t-testi ile bakılmıştır. Kontrol grubuna ilişkin betimsel istatistikler ve t-testi sonuçları aşağıda Tablo 7'de verilmiştir.

Tablo 7. Kontrol Grubunun Ön test ve Son test Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Kontrol Grubu	N	X	ss	sd	t	p
Ön test	29	12,55	3,25	28	,565	,576
Son test	29	12,75	3,48			

($p>0.05$)

Tablo 7'ye göre kontrol grubunun ön test puan ortalaması 12,55, son test puan ortalaması ise 12,75 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlara göre kontrol grubunun ön test-son test puan ortalaması arasında anlamlı bir fark olup olmadığına bağımlı gruplar t-testi ile bakılmıştır. Bağımlı gruplar t-testi sonuçlarına göre kontrol grubunun ön test-son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir [$t(28)= ,565 p>0.05$].

3.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Deney grubunda uygulanan oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, kontrol grubunda uygulanan yapılandırmacı yaklaşıma göre uygulanan öğretime göre öğrenci başarısı (erişisi) üzerinde anlamlı bir fark oluşturmakta mıdır?

Araştırmanın üçüncü alt probleminde, deney ve kontrol gruplarının erişiş puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığına bakılmıştır. “Oyunla desteklenmiş öğretimin” uygulandığı deney grubunun öğrencileriyle, “Yapılandırmacı yaklaşımın” uygulandığı kontrol grubu öğrencilerinin toplam erişiş puanları hesaplanmıştır. Bu puanlar dikkate alınarak her iki grubun aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları bulunmuştur. Erişiş puan

ortalamalarının deney ve kontrol grupları arasında anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonuçları Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8. Deney ve Kontrol Grubunun Erişi Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Gruplar	N	Ön test	Son test	Erişi Ortalama	ss	sd	t	p
Deney	27	12,29	15,55	3,25	2,83	54	-	000*
Kontrol	29	12,55	12,75	,20	1,97			

*($p < 0.05$)

Tablo 8’e göre “Oyunla desteklenmiş öğretimin” uygulandığı deney grubunun erişiş puan ortalaması 3,25, standart sapması 2,83 olarak hesaplanmıştır. “Yapılandırıcı yaklaşımın” uygulandığı kontrol grubunun ise erişiş puan ortalaması 20, standart sapması 1,97 olarak bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunun erişiş puanları ortalamaları arasındaki farkı belirlemek için bağımsız gruplar t-testi uygulanmıştır. Deney ve kontrol gruplarının erişiş puan ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olduğu görülmektedir [$t(54) = -4,704$, $p < 0.05$]. Bu bulgu, deney grubundaki öğrencilerin erişiş puanlarının ortalamaları ile kontrol grubunun erişiş puanlarının ortalamaları arasında deney grubu lehine anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Başka bir deyişle “Oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretiminin” uygulandığı deney grubunun öğrencileri, “Yapılandırıcı öğretimin” uygulandığı kontrol grubunun öğrencilerinden daha başarılı olmuştur.

3.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Bu alt problemde, deney ve kontrol gruplarının kalıcılık testi puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı araştırılmıştır. Deney ve kontrol gruplarının kalıcılık testi puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla uygulanan t-testi sonuçları Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 9. Deney ve Kontrol Grubunun Kalıcılık Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Gruplar	N	X	ss	sd	t	P
Deney	27	15,11	2,66	54	-4,662	,000*
Kontrol	29	11,72	2,76			

*(p<0.05)

Tablo 9’a göre deney ve kontrol gruplarının kalıcılık testi puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur [t(54)=-4,662 p<0.05]. Deney grubunun kalıcılık testi puan ortalaması 15,55, kontrol grubunun kalıcılık testi puan ortalaması ise 11,72 olarak bulunmuştur. Bu bulgu, deney grubundaki öğrencilerin öğrendikleri bilgileri, kontrol grubundaki öğrencilere göre daha çok hatırladıklarını göstermektedir. Başka bir ifade ile araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, öğrenilenlerin kalıcılığında yapılandırmacı öğretime göre daha etkili olmuştur.

3.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Deney ve kontrol grubunun son tutum puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Bu alt probleme ilişkin bulguları elde etmek için deney ve kontrol grubunun son tutum puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığına bağımsız

gruplar t-testi ile bakılmıştır. Deney ve kontrol grubuna ilişkin betimsel istatistikler ve t-testi sonuçları aşağıda Tablo 10'da verilmiştir.

Tablo 10. Deney ve Kontrol Grubunun Son tutum Puanlarının Farklılığına İlişkin t-Testi Sonuçları

Gruplar	N	X	ss	sd	t	p
Deney	27	62,77	3,69	54	-1,328	,190
Kontrol	29	60,75	7,04			

($p>0.05$)

Tablo 10'a göre deney ve kontrol gruplarının son tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır [$t(54)=-1,328$ $p>0.05$]. Deney grubunun son tutum puan ortalaması 62,77, kontrol grubunun son tutum puan ortalaması ise 60,75 olarak bulunmuştur. Deney ve kontrol grubunun puan ortalamaları arasında bir fark bulunmaktadır ancak bu fark anlamlı düzeyde değildir. Bu sonuca göre deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere göre çocuk haklarına yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Başka bir ifade ile araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, öğrencilerin tutumlarında olumlu manada etkili olmuştur.

3.6. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular

Deney grubunda yer alan öğrencilerin uygulama süresince oynatılan oyunlar ile ilgili görüşleri nelerdir?

Bu alt probleme ilişkin bulguları elde etmek için nitel veriler analiz edilmiştir. Nitel veri toplama aracı bölümünde açıklanmış olduğu gibi uygulama sürecinde her oyundan sonra öğrencilere oynadıkları oyuna ilişkin duygu ve görüşlerini bildiren bir günlük yazmaları istenmiştir. Öğrencilerden toplanan günlükler içerik analizi ile analiz edilmiş ve ortak temalar tablolaştırılmıştır. Öğrenci görüşleri oyun anında hissettikleri ve oyundan sonra oyun ile ilgili ne hissettikleri şeklinde kategorilendirilmiş ve aynı tabloda iki farklı alanda verilmiştir. Ancak tüm bu veriler sadece öğrenci günlüklerinden elde edilmiştir.

Tablo 11. Deney Grubunda Bulunan Öğrencilerin Araştırmada Kullanılan Oyunlar ile İlgili Görüşlerine İlişkin Bulgular

	Alt Temalar	f
Bu oyunu oynarken;	1. Çok heyecanlandım.	23
	2. Çok eğlendim.	22
	3. Çok mutlu oldum.	12
	4. Çok sevinçliydim.	5
Oyunları oynadıktan sonra;	1. Bu oyunları bir daha oynamayı çok isterim.	22
	2. Oyunlar çok güzeldi.	13
	3. Sosyal bilgiler öğretmenimi daha çok sevdim.	9
	4. Sosyal bilgiler dersini daha çok sevdim.	8
	5. Bu oyunlar çok bilgi vericiydi.	4
	6. Bu oyunlar sayesinde zeka geliştirici ve bilgi verici kelimeler öğrendik.	2

Tablo 11’de deney grubunda bulunan öğrencilerin uygulama süresince oynadıkları oyunları oynarken ve oynadıktan sonra neler hissettiklerine ilişkin görüşleri yer almaktadır. Elde edilen bulgulara göre öğrenciler oyunları oynarken “çok heyecanlandım” (23), “çok eğlendim” (22), “çok mutlu oldum” (12) ve “çok sevinçliydim” (5) ifadelerini kullanmışlardır.

Oyunları oynadıktan sonra ise “Bu oyunları bir daha oynamayı çok isterim” (22), “Oyunlar çok güzeldi” (13), “Sosyal bilgiler öğretmenimi daha çok sevdim” (9), “Sosyal bilgiler dersini daha çok sevdim” (8), “Bu oyunlar çok bilgi vericiydi” (4) ve “Bu oyunlar sayesinde zeka geliştirici ve bilgi verici kelimeler öğrendik” (2) ifadelerini kullanmışlardır. Tüm bu bulgulara göre öğrencilerin derste oyun oynamaktan çok mutlu oldukları ve bu sayede derse ve dersin öğretmenine karşı olumlu bir tutuma sahip oldukları söylenebilir.

4. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

İlköğretim beşinci sınıflarda oyunla öğretimin yapılandırmacı öğretime göre, öğrencilerin sosyal bilgiler dersinde yer alan çocuk hakları ile ilgili başarıları, öğrenilenlerin kalıcılığı ve çocuk haklarına dersine yönelik tutumları üzerindeki etkisinin belirlenmeye çalışıldığı bu çalışmada ulaşılan sonuçlar şunlardır:

1. Deney ve kontrol grubunun son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark vardır. Deney grubunda uygulanan oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, kontrol grubunda uygulanan yapılandırmacı öğretime göre öğrenci başarısı üzerinde deney grubu lehine anlamlı bir farklılık oluşturmaktadır. Çocuk hakları öğretiminde oyunların uygulandığı deney grubu, yapılandırmacı öğretim uygulanan kontrol grubundan daha başarılıdır. Deney grubunun kontrol grubuna göre başarı düzeyi daha yüksektir.

2. a) Deney grubunun ön test puan ortalaması ile son test puan ortalaması arasında anlamlı bir fark vardır. Deney grubunda oyunlarla çocuk hakları öğretimi başarıyı olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

b) Kontrol grubunun ön test puan ortalamaları ile son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark yoktur. Kontrol grubunda başarı görülmekle birlikte bu

başarısının deney grubuna oranla daha düşük seviyede olduğu ve anlamlı düzeyde olmadığı görülmektedir.

3. Deney grubundaki öğrencilerin başarı puanlarının ortalamaları (erişi) ile kontrol grubunun başarı puanlarının ortalamaları arasında deney grubu lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Başka bir deyişle “oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretiminin” uygulandığı deney grubunun öğrencileri, “yapılandırmacı öğretimin” uygulandığı kontrol grubunun öğrencilerinden daha başarılıdır.

4. Deney ve kontrol gruplarının kalıcılık testi puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Kalıcılık testinde deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere göre daha başarılı oldukları görülmektedir. Bu bulgu, deney grubundaki öğrencilerin öğrendikleri bilgileri, kontrol grubundaki öğrencilere göre daha çok hatırladıklarını göstermektedir. Başka bir ifade ile araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, öğrenilenlerin kalıcılığında yapılandırmacı öğretime göre daha etkili olmuştur.

5. Deney ve kontrol gruplarının son tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere göre çocuk haklarına yönelik son tutum ortalamasının daha yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretiminin, öğrencilerin çocuk haklarına yönelik tutumlarında olumlu manada etkili olduğu ifade edilebilir.

6. Günlüklerden elde edilen sonuçlara göre öğrenciler oyun oynarken, çok mutlu olduklarını, çok heyecanlandıklarını, çok eğlendiklerini ifade etmişlerdir. Oyunları oynadıktan sonra ise bu oyunlarla hem eğlenip, hem öğrendiklerini, dersi ve öğretmenlerini daha çok sevdiklerini, bu oyunları bir daha oynamak

istediklerini ve sosyal bilgiler dersinin süresinin daha fazla olmasını istediklerini şeklinde ifade etmişlerdir.

Oyun yönteminin akademik başarı üzerindeki etkisini inceleyen benzer çalışmalarda, bu araştırmada elde edilen bulguları destekler nitelikte sonuçlara ulaşılmıştır. Altunay (2004), Biriktir (2008), Yurt (2007), Ören ve Avcı (2004) oyun yönteminin etkililiğini denemek için yapmış oldukları çalışmalarda deney grubunun son test puanlarının ön test puanlarından yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. Bu sonuçlar oyun yönteminin akademik başarıyı etkilediğini göstermektedir. Yürütülen uygulama süresince uygulama sınıfındaki öğrencilerin motivasyonlarının çok yüksek olduğu ve öğrencilerin bu motivasyonla derse daha fazla katıldıkları gözlenmiştir. Öğrencilerin derse aktif katılımları başarıları üzerinde etkili olmuş olabilir. Yapılan diğer araştırmalar öğrenci başarısını etkileyen pek çok faktörün olduğu sonucunu ortaya çıkarmıştır. Öğretim süresince uygulanan yöntemler bu faktörlerin başında gelmektedir. Bu araştırmada da kullanılan oyun yönteminin öğrenci başarısı üzerinde etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan benzer çalışmalarda elde edilen sonuçlar bu sonucu destekler niteliktedir. Dunlap ve Pecore (2009), Karabacak (1996), Güngörmüş (2007), Kaya (2007), Gömleksiz (2005) ve Ke (2008) yapmış oldukları deneysel çalışmalarda oyun yönteminin öğrenci başarısı üzerinde etkili olduğunu tespit etmişlerdir. Tortop (2005), Çangır (2008) ve Zengin (2002) de yapmış oldukları tarama çalışmalarında oyun yönteminin öğrenci başarısını olumlu etkilediğini ifade etmişlerdir.

Ayrıca oyun yönteminin uygulandığı sınıflarda öğrencilerin derse aktif katılımlarının yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırmada da oyun yönteminin uygulandığı sınıfta öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun uygulama süresi boyunca derse aktif olarak katıldıkları ve öğrencilerin uygulamalarda yer alabilmek için birbirleriyle yarıştıkları gözlenmiştir. Bu sonuç öğrencilerin

isteyerek ve eğlenceli bir ortamda öğrendikleri bilgi ve becerileri uzun süre hatırladıkları şeklinde yorumlanabilir. Altunay (2004), Güngörmüş (2007), Romine (2004), Dağbaşı (2007) ve Aykaç (2007) yapmış oldukları çalışmalarında oyun yönteminin uygulandığı deney grubunda öğrenilenlerin kalıcılığının daha yüksek olduğu sonucunu ortaya çıkarmışlardır.

Oyun yönteminin etkililiğini test etmek için yapılmış olan benzer bazı araştırmalarda ise bu yöntemin uygulama grubu üzerinde etkili olmadığı sonucu tespit edilmiştir. Yiğit (2007) ve Ataöver (2005) yukarıda açıklanan çalışmaların aksine oyun yönteminin başarı üzerinde etkili olmadığı sonucunu ortaya çıkarmışlardır.

Araştırmada deney ve kontrol gruplarının son tutum test puanları incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($x= 62,77$), kontrol grubu ortalamasından ($x=60,75$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Ortalama puanları arasındaki farkın anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan t testi sonucunda bu farkın $p>.19$ düzeyinde anlamlı olmadığı görülmektedir. Bu sonuca göre deney grubundaki öğrencilerin, kontrol grubundaki öğrencilere göre çocuk haklarına yönelik tutumlarının daha yüksek olduğu ancak bu farkın anlamlı düzeyde olmadığı şeklinde yorumlanabilir. Başka bir ifade ile araştırmacının uyguladığı oyunla desteklenmiş çocuk hakları öğretimi, öğrencilerin tutumlarında olumlu manada etkili olmuştur. Tural (2005) yaptığı benzer bir çalışmada oyun yönteminin öğrencilerin tutumlarında etkili olduğu sonucunu ortaya çıkarmıştır.

Araştırmada deney grubunda yer alan öğrencilerin uygulama sürecinde oynatılan oyunlarla ilgili günlükleri incelendiğinde öğrencilerin oyun oynarken çok heyecanlandıkları, eğlendikleri, sevindikleri ve mutlu oldukları sonucu ortaya çıkmıştır. Ayrıca öğrenciler bu oyunlar sayesinde konuları daha iyi

anladıklarını, eğlenerek öğrendiklerini ve oyunlar sırasında derslerinin daha zevkli geçtiğini de belirtmişlerdir.

Günlüklerde deney grubunda oyun oynamaya başladıktan sonra öğrencilerin, sosyal bilgiler dersini ve bu dersi veren öğretmeni (araştırmacıyı) çok sevdiklerini belirten ifadeler de yer almaktadır. Öğrencilerin dersi ve öğretmeni daha fazla sevmeye başlamaları derse ve öğretmene karşı olumlu tutum içinde olduklarını da göstermektedir.

Bu araştırma sonucunda elde edilen bulgulara dayanarak aşağıdaki önerilerde bulunulabilir. Bu önerilerin eğitimci ve araştırmacılara yararlı olacağı düşünülmektedir.

- Elde edilen sonuçlara göre, oyunla desteklenmiş öğretim yapılan sınıfın, yapılandırmacı öğretim yapılan sınıfa oranla daha başarılı olduğu görülmüştür. Bu nedenle öğretmenler oyunla desteklenmiş öğretime ağırlık verebilirler.
- Bir çocuğun kendini en rahat hissettiği ve en doğal davrandığı ortam oyun alanlarıdır. Çocuk bu ortamlarda kaygı duymadan kendini daha rahat ifade edebilir ve bu ortamlarda daha kolay öğrenebilir. Çocukların öğrenmelerini kolaylaştırmak için öğretmenlerin sınıfları sınırlı olanaklar çerçevesinde bir oyun alanına dönüştürmeleri aktif ve kalıcı öğrenmenin gerçekleşmesinde etkili olabilir.
- Oyun yönteminin sınıflarda daha yaygın kullanılmasını sağlamak için oyunlarda kullanılacak materyal ve araç gereçler (Bulmacalar, oyun kartları, şekiller vs.) geliştirilebilir.
- MEB sosyal bilgiler müfredat programında özellikle soyut konuların yer aldığı ünitelere aktif öğretim yöntemlerinden biri olan oyun yöntemine daha fazla yer verebilir.

- Öğretmenlerin bu yöntemi uygularken yaşayabilecekleri sıkıntıları önlemek için oyun yönteminin nasıl uygulanacağına yönelik hizmet içi kurslar düzenlenebilir.
- Sosyal bilgiler ve sınıf öğretmenliği bölümünde okumakta olan öğretmen adaylarına özellikle Sosyal Bilgiler Öğretimi dersinde oyun yöntemiyle ilgili uygulama yapma fırsatları verilebilir.

KAYNAKÇA

- Akandere, M.(2006). *Eğitici Okul Oyunları*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Altunay, D. (2004). *Oyunla Desteklenmiş Matematik Öğretiminin Öğrenci Erişisine ve Kalıcılığa Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ataöver, S. (2005). *Teaching English Grammar Through Games To Adolescents*. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Aykaç, N. (2007). "Sosyal Bilgiler Dersinde Aktif Öğretim Yöntemlerinin Kullanılmasının Öğrencilerin Derse Karşı Tutumuna, Erişi Düzeyine ve Kalıcılığa Etkisi.", *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı: 23, 24-37.
- Biriktir, A. (2008). *İlköğretim 5. Sınıf Matematik Dersi Geometri Konularının Verilmesinde Oyun Yönteminin Erişiyeye Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Çangır, M. (2008). *İlköğretim Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Derslerinde Eğitsel Oyun Yönteminin Uygulanma Durumu (Tuzla Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, (1989).
- Dağbaşı, G. (2007). *Oyun Tekniği Ve Arapça Öğretiminde Kullanımı*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Dikbaş, Y. ve Hasırcı, Ö. (2008). "Öğrenme Stratejileri Öğretiminin ve Ders İşlenişinde Kullanımının Öğrencilerin Akademik Başarılarına ve Tutumlarına Etkisi." Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 9, Sayı 2, 69-76.
- Duatepe, A. (2004). *The Effects of Drama Based Instruction on Seventh Grade Students' Geometry Achievement, Van Hiele Geometric Thinking Levels, Attitude Toward Mathematics And Geometry*. Doktora Tezi, Ortadoğu teknik Üniversitesi Orta Öğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Bölümü, Ankara.
- Dunlap, P. and Pecore, J. L. (2009). "The Effects of Gaming on Middle and High School Biology Students' Content Knowledge and Attitudes toward Science", *Studies in Teaching 2009 Research Digest, Research Projects Presented at Annual Research Forum*, 19-36.
- Engin, A. O., Seven, M. A. ve Turhan, V. N. (2004). "Oyunların Öğrenmedeki Yeri ve Önemi." Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:4, Sayı:2, 109-120.
- Gömlüksiz, M. N. (2005). "Oyun ile İngilizce Öğretiminin Uygulanması Ve Öğrenci Başarısına Etkisi (Elazığ Özel Bilgem İlköğretim Okulu Örneği)." *Manas Sosyal Bilimler Dergisi*, Sayı 14, Kırgızistan, 179-195.
- Güngörmüş, G. (2007). *Web Tabanlı Eğitimde Kullanılan Oyunların Başarıya Ve Kalıcılığa Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İzci, E. (2006). *Öğretimde Planlama ve Öğretimde Değerlendirme*. (Ed.: Mehmet GÜROL), 4. Baskı, Ankara: Akış Yayıncılık.
- Kara, İ., Kahraman, Ö. ve Baştürk, R. (2008). "Kuvvet ve Basınç Konularının Öğretilmesinde Bilgisayar Destekli Öğretimin Kalıcılık Üzerine Etkisi", 8. Eğitim Teknolojileri Eğitimi Konferansı, Eskişehir.

- Karabacak, N. (1996). *Sosyal Bilgiler Dersinde Eğitsel Oyunların Öğrencilerin Erişim Düzeyine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kaya, Ü. Ü. (2007). *İlköğretim I. Kademedeki İngilizce Derslerinde Oyun Tekniğinin Erişime Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Ke, F. (2008). "Computer Games Education within Alternative Classroom Goal Structure: Cognitive, Meta-cognitive and Effective Evaluation." *Educational Technology Research & Development*, Volume: 56, Issue: 5-6.
- Kepenekçi, Y. (2006). "A Study of University Students' Attitudes Towards Children's Rights in Turkey." *The International Journal of Children's Rights*, Volume: 14, Netherlands, 307-319.
- Koçer, D. (2006). "Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite." *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, Meb, Sayı: 75, 2-4.
- Nakiboğlu, M. (2001). "Maddenin Yapısı Ünitesinin İşbirlikli Öğrenme Yöntemi Kullanılarak Kimya Öğretmen Adaylarına Öğretilmesinin Öğrenci Başarısına Etkisi." *G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 21, Sayı:3*, 131-143.
- Özevin, B. (2006). "Oyun, Dans Ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği", *Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi*, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Denizli.
- Öztürk, B. (1999). "Öğrenme ve Öğretmede Dikkat." *Meb Dergisi*, Sayı 144, <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/144/ozturk.htm/> 09.04.2011 tarihinde alınmıştır.
- Tortop, Y. (2005). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi ve Eğitsel Oyun Uygulamaları*. Yüksek Lisans Tezi, Afyonkarahisar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon.

- Tural, H. (2005). *İlköğretim Matematik Öğretiminde Oyun Ve Etkinliklerle Öğretimin Erişi Ve Tutuma Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Yiğit, A. (2007). *İlköğretim 2.Sınıf Seviyesinde Bilgisayar Destekli Eğitici Matematik Oyunlarının Başarıya ve Kalıcılığa Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Yurt, E. (2007). *Eğitsel Oyun Tekniği ile Fan Öğretimi ve Yeni İlköğretim Müfredatındaki Yeri ve Önemi (Muğla İli Merkez İlçe Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Zengin, H. K. (2002). *Eğitsel Oyunlar ve İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersinde Kullanımı*. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

In recent years standing out of student in education and especially with the spread of the concept of student-centered education, value given to students has been increased and the methods to ensure the active participation of the students have been adopted. There are many active teaching methods that teachers use in lessons. The game attracts attention as a method of active also quite common used in education and training which is an important contribution to children's physical and mental development.

The game is one of the basic educational tools. The goal of basic education is to provide learning experiences to students. A new primary education curriculum that was prepared in 2005 is adopted student-centered approaches and is built on the philosophy of student learning how to learn. Information is a transmitted and received phenomenon in traditional methods but according to the

constructivist approach information is a created and configured according to each individual's phenomenon. A student can create and configure the knowledge gained through their experiences, not transferred to others.

In addition, while children are playing the game would own more, eliminates the anxiety to tutorial and feel comfortable. Children will be more motivated towards the lesson in this environment, and increase the level of attention to issues described. These changes the behavior of the student's attitude will be reflected in the positive sense towards academic success.

The aim of this study is to determine effect of children's rights education supported by games on academic success of students, permanence of the knowledge learned and their attitudes related to children's rights.

Method

The working group of the research was selected from among fifth grade students studying at 50. Yıl Primary School located in Adiyaman province and center district in the academic year 2010-2011. Students of 5-B class were determined to be the experimental group while students of 5-A group were determined to be the control group for the research and pre-test point average of both classes were equal. The study was conducted with the participation of a total of 56 students. 27 of these students were in the experimental group while 29 of them were in the control group.

Education process was realized in the experimental group according to activities provided in teacher's guidebook prepared by the Ministry of National Education according to constructivist teaching method and was supported by educational games prepared by the researcher according to unit attainments. The teacher

provided education according to teacher's guidebook in the control group and did not organize any additional activity.

Pre-test post-test control group pilot model was used in the research. The researcher prepared an achievement test as a data collection tool in order to measure academic knowledge of students. "Children's Right Attitude Scale" developed by Kepenekçi (2006) was used to determine attitudes of students towards children's rights before and after the application. A diary was written after each game performed by students in the experimental group in order to obtain qualitative data for the research. The group participating in the research was applied a pre-test before the application, a post test after the application and a permanence test 30 days after the end of the application. Quantitative data obtained were analyzed by t-test according to dependent and independent groups by using SPSS program. Qualitative data were analyzed by content analysis.

Results

Statistical results obtained as a result of the research determined that there was not a meaningful difference between the academic success of experimental group students who were subject to education supported by the games and control group students who were subject to constructivist education before pre-test application and their attitudes towards children's rights. After the post-test application, it was seen that there was a meaningful difference in favour of experimental group between the academic success and attitudes towards children's rights of the test group and the control group. However, in permanence test performed 30 days after the post-test application, no meaningful difference was observed between post test and permanence test of both groups.

When diaries constituting the qualitative part of the research were examined, it was seen that the student had better times, became happy and excited while they were playing. It was also revealed that the students loved the course and the teacher of the course more than they used to do owing to the play.